

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških alicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 173.

V Ljubljani, v torek 2. avgusta 1887.

Letnik XV.

Pismo sv. očeta Leona XIII. državnemu tajniku kardinalu Rampolli.

(Konec.)

S čim pa se ne strinja papeževa oblast? Gotovo je, da so nekdaj papeževa mesta in pokrajine ravno s tem bila rešena tuje oblasti in so vedno ohranila italijanski značaj in italijanske navade. In tudi danes bi ne moglo biti drugače; akoravno papeštvo vsled svoje vesoljne in večne naloge obsega vse narode, vendar je po svojem sedeži, kterege mu je odločila previdnost, v prvi vrsti prednost italijanske slave. — Kar se tiče državne jednote, ne bomo presojevali notranjega bistva stvari, temveč se postavimo na stališče nasprotnikov in vprašamo: Ali je jednota narodom tako potrebna, da brez nje ni mogoče blagostanje in velikost? Za Nas odgovarjajo mogočni in slavni narodi, ki niso imeli in še nimajo jednote; odgovarja tudi zdrava pamet, ki spozna, da v prepiru mora zmagati pravičnost, prva podlaga sreče in obstanka držav, posebno pa tedaj, ako se tiče prvih koristi vere in cele cerkve. Ker je bila božja previdnost posebno naklonjena Italiji in je v njeno sredo postavila veliko napravo papeštva, kar bi vsak narod priznal kot veliko čast, zato je tudi pravično in potrebno, da se Italijani ne ozirajo na težave in papeštvu ohranijo spodoben položaj. To pa je tembolj potrebno, ker bi Italija v spravi s papeštvom vtrdila versko edinost, ki je podlaga vseh drugih in vir velikih, celó socijalnih koristi.

Sovražniki papeževe oblasti se sklicujejo tudi na omako in napredek. Da se razumemo, hočemo omeniti, da je pravi napredek človekov le v tem, kar pospešuje njegovo duševno in pravno izobraževanje ali mu vsaj ne nasprotuje: in ni nobenega boljšega vira omike, kakor je katoliška cerkev. Ta ima nalogo, da človeka vodi vedno do resnice in pravičnosti življenja. Zunaj tega kroga je vsak napredek v resnici le zastanek in more človeka le ponizati in vreči v barbarstvo. Tak napredek pa nočejo pospeševati ne cerkev, ne papeži, bodisi kot vrhovni pastirji ali kot svetni knezi. Kar so človeške vednosti, umetnosti in industrija novega iznašle na korist in potrebo življenja, kar pospešuje pošteno

življenje, javno in zasebno blagostanje, kar ni razuzdanost, temveč prava in človeka vredna prostost: vse to blagoslovja cerkev in more imeti velik delež v svetni oblasti papežev. In ko bi papeži imeli svetno oblast, spopolnili bi jo, ker bi se ozirali na tirjatve sedanjega časa in nove potrebe človeške družbe. Ona očetovska skrb, ktero so vedno imeli za svoje podložnike, svetovala bi jim še sedaj, da zmanjšajo javna bremena ter pospešujejo dela krščanske ljubezni in dobrotelne naprave, posebno pa skrbé za delavske stanove in jim zboljšajo življenje, s kratka: v svoji svetni oblasti bi tudi v sedanjosti najbolj skrbeli za blagor državljanov.

Brez potrebe je očitano, da je svetna oblast papežev iz srednjega veka. — Vpeljali bi oblike in koristne naprave, ktere zahteva novi vek. In ko bi svetna oblast v bistvu ostala, kar je bila v srednjem veku in zagotovila papežem prostost in neodvisnost najvišje službe, kaj bi mogli temu ugovarjati? Vzvišen namen, kteremu služi; mnoge koristi, ki izvirajo za mir katoliškega sveta in držav; močni nagibi, s kterimi so papeži pospeševali omiko in raznovrstne umetnosti: to so pogoji, ki se strinjajo z vsakim časom, ali je omikan in miren, ali barbarsk in nemiren. Brezpametno bi bilo, ko bi jih hoteli zatreti, ker so cveteli v srednjem veku. Akoravno je imel tudi srednji vek, kakor vsaka časovna doba, slabe navade in napake, imel je vendar tudi svoje prednosti, in krivično bi bilo, ko bi jih prezirali. In ravno Italija bi jih morala najbolj ceniti, ker je v onih stoletjih v vednostih, slovstvu, umetnosti, v vojaških in pomorskih podvzetjih, v trgovini in meščanskih napravah itd. dosegla toliko velikost in slavo, da se ne morejo več uničiti ali zatemniti.

Mi želimo, gospod kardinal, da te ideje vedno bolj prešinjajo vse duhove, ker izvirajo iz tako važnih vzrokov in se ozirajo na vse opravičene koristi. Želimo tudi, da spoznajo in podpirajo naše namene ne le vsi pravi katoliki, temveč tudi vsi oni, ki so Italiji vdani z odkritosrčno ljubeznijo. V vseh slučajih čutimo, da izpolnujemo Svoje dolžnosti do Boga in ljudi, ker se trudimo za spravo s papeštvom in razložimo Svoje pogoje, naj izvirajo iz tega kteri-koli dogodki.

Prepričani smo, da bote Vi vedno previdno in

modro delovali, da se vresničijo nameni, ktere smo izrazili v tem pismu. In da Vaše delo koristi cerkvi in časti sv. stola, prosimo za Vas razsvetljenja in pomoč neba. Kot zastavo in spričevalo Svoje posebne ljubezni damo Vam od srca radi apostolski blagoslov.

V Vatikanu, 15. julija 1887.

Leon XIII. papež.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. avgusta.

Notranje dežele.

Državnemu zboru, ki se snide 24. sept., bo vlada predložila več postavnih načrtov. Minister notranjih zadev bo predložil načrt postave o ustanovljenji državnega zdravstvenega urada; pravosodni minister načrt postave o preosnovi civilnega pravnega postopnika; trgovinski minister postavbo o varstvu malih posestnikov in krošnjarsko postavbo; finančni minister postavbo o preosnovi dohodninskega davka in sladkorno postavbo; naučni minister več postavnih načrtov o razširjenju učilišč, zidanih novih šolskih poslopij in nekterih vprašanjih katoliških župnij.

Poslanec *Lienbacher* je objavil v „Gemeinde-Zeitung“ članek proti nemškim konservativcem. Odločno trdi, da ni nikoli želel postati deželni glavar na Solnogradskem ali pravosodni minister. Dotični članek slove v glavnih potezah: Javno izrečem, da plačam vsakemu 100 gld., kdor mi dokaže, da sem se pismeno ali ustno potegoval za službo deželnega glavarja v Solnogradu. Sklicujem se na ministerskega predsednika grofa Taaffeja in deželnega glavarja grofa Thuna, kterihval za mesto deželnega glavarja. Trdil sem vedno, da se služba deželnega glavarja ne strinja z državnim poslanstvom, in nikoli nisem rekel, da odložim mandat državnega poslanca. Tudi gledé ministerske službe se sklicujem na gospoda ministerskega predsednika. Ko mi je pred leti nek voditelj v zbornici trdil, da mi bodo ponudili službo pravosodnega ministra, rekel sem naravnost, da take službe ne iščem; prevzel bi jo le v tem slučaju, ko bi ne dobili sposobnejšega. V tem oziru se sklicujem na pričo grofa Hohenwarta in grofa Chorinskega.

LISTEK.

Nekoliko misli z Lurdskega potovanja.

VII.

16. avgusta 1886.

Predragi, premili prijatelj!

Vera! Kolikokrat se ta beseda izgovarja! A ob enem s kako različnim občutjem! Vendar pa mora prijatelj in nasprotnik priznati, da vera je nekaj. Že osemnajst sto let ima v razvoju človeštva vseobsežen vpliv. Vera bila je celó v časih srednjeveških najmogočnejših velesila. Ždaj pa, hoté sicer trditi, je vera izgubila vplivno moč na narode, umika se drugim idejam, in ni se bati, da bi se še kdaj povrnil časi Gregorija VII. ali križarskih vojsk itd.!

In vendar še tudi dandanes je vera nekaj. Da je res tako, nisem nikjer še očitniše sprevidel, kakor tukaj, predragi prijatelj. Glej, pred tridesetimi leti ni na tem mestu drugzega bilo, kakor gola skala,

samotna puščava. In zdaj? Velikanski tempelj, kteremu se drug še veličastnejši dozidava; vzrastlo je kakor iz zemlje skoraj celo mesto, kjer drugzega ne vidiš, kakor prodajalnice podob, kipov, molkov; po njem dohaja in odhaja prepevaje pobožna množica, ki se tu shaja malo da ne s vsega sveta; od tod kakor od soluca razširjajo se žarki daleč okrog po Franciji, po Španiji, po Evropi, vse razsvetljajoč in ogrevajoč; od tod vrši se, nikdo ne more tajiti, velikanski duševni prevrat. In kdo vse to provzročuje in giblje? Ena sama ideja je: vera!

Da bi vprašal enega in drugzega pobožnih romarjev, kaj jih je od tako daleč sem pripeljalo, odgovorili bi: vera; in bolnike, kaj jim je navdihnilo misel, tukaj iskati si zdravja, kterega učenost zdravniška ni mogla jim več podariti, rekli bi: vera; da bi vprašal dobrotnike, ki so tako darežljivo donesli svoj delež v olepšanje tega svetega kraja, kaj jih je v to spodbudilo, oglasili bi se: vera. A ravno tako, da bi z druge strani poprašal one, ki so od prvega začetka do današnjega dne stavili zapreke krščanski pobožnosti in češčenju Marije Device, kaj

jih nagiblje in polni s sovraštvom do tega mesta, kako to, da ne nehajo pobožne vernike sumničiti, skrivno in očitno preganjati, spovedati bi se morali ako bi hoteli odkritosrčno biti: k vsemu temu nas nič drugzega ne naganja, kakor nevera. Da, vera je, ki dandanes loči svet v dve veliki, med seboj pobijajoči se stranki. Ti stranki ste: katoliška cerkev, njej nasproti naturalizem. Ves boj, ki se bije med katolicizmom in naturalizmom, izvaja se konečno na en najvišji princip, kterega katoličani izražamo z besedo: verujem! med tem, ko nam naturalist odločno odgovarja: ne verujem!

Vera nam je v dosego čeznaravnega življenja bistveno potrebna, ker, kakor uči apostelj, brez vere se ne more Bogu dopasti. In da se vera edino prileže čeznaravnemu cilju, ki je v neposrednem gledanju božjega bitja, ni težko razumeti. Kaj se pravi verovati? Verovati kaj je kako reč za resnično imeti, ne gledé na to, ali jo razumemo, ali ne; verovati komu je pa nekaj za res imeti zato, ker nam je dotični razodel, tako da nas k temu nagiblje edino le njegova veljavnost. Tudi naša vera

Srednja stranka na **Češkem**, katero je doslej v deželnem zboru zastopal poslanec **H a b e r t**, izjavlja v svojem glasilu „Landbote“, da se ne bo vdeležila dopolnilnih volitev.

Ogerska vlada je zasledila novo nevarnost panslavizma. V neki vasi pri Komornu nista hotela župnik in njegov pomočnik Slovakom oznanjevati božje besede v madjarščini. Vlada ju toži veleizdaje in madjarski „monsieur Chauvin“ bo narekaval kazen.

„Branik“ je v treh člankih zagovarjal samostalno stranko **ogerskih** Srbov. Dosedanji srbski zastopniki v Zagrebu in Budimpešti ne zastopajo pravih koristi srbskega naroda. Dalje zagovarja nagodbo z Ogersko. V tretjem članku piše list, da se srbski zastopniki ne morejo pridružiti sedanji večini v hrvatskem saboru. S stranko prava se Srbi tudi ne morejo družiti, ker se ta stranka poteguje za načela, ki niso lahko mogoča. Srbi se morejo pridružiti le zmerni opoziciji, ktere glasilu zagovarja popolno enakopravnost Srbov in Hrvatov. H koncu priporoča člankar, da se o tem dogovoré zaupljivi možje. „Ako ne spoznamo te potrebe, zapel nam bo mrtvaški zvon“.

Vnanje države.

Srbska finančna komisija, ki preiskuje finančne razmere, končala bo svoje delo v kratkih tednih in izročila vladi dotične nasvete.

Bolgarski minister **Načević** se je neki pripeljal v **Ebenthal**, da se s knezom **Koburžanom** dogovori o njegovem prihodu v Bolgarijo. Vsa poročila iz Bolgarije trdijo, da izvoljeni knez pride v kratkem v Sofijo, kjer bo prisegel na ustavo. Vsa ta poročila so skoraj gotovo prenačljena, ker **Koburžan** vé, da ga Rusija ne potrdi. „Nord“, glasilo ruske vlade, naznanja, da ruski car ne potrdi nobenega kneza, ktereга izvoli sedanje sebranje. „Nord“ tudi zanikuje poročilo, da hoče Rusija priporočiti ruskega generala kot začasnega regenta v Bolgariji. Ako gre princ **Koburški** v Bolgarijo, zgodilo se mu bo isto, kakor knezu **Aleksandru**. Že sedaj se poroča, da so nemiri v Bolgariji in da armada ni povsod zadovoljna z novim knezom. Gotovo bi bil nepreviden in zaslepljen, ko bi se vsedel na limanice bolgarskim regentom. „Novemu Vremenu“ se poroča z Dunaja: Rusiji prijazen državnik svetuje ruski vladi, naj le pusti princa **Koburškega** v Bolgarijo, ker bo Rusiji več koristil, kakor rusk plačan agent. Bogat je in radodaren, denar bo razsipal po deželi, da si pridobi prijateljev. Najprvo se bodo kneza oklenili konservativci **Stojlov**, **Načević** in drugi; za njimi bodo potegnili pristaši **Stambulova**. Prejšnji knez **Aleksander** pa bo imel svoje prijatelje med vojaki in uradniki; tudi radikalec z **Radoslavom** in **Nikolajevom** ostali mu bodo zvesti. Stranka **Battenberžanova** bo vedno močnejša od **Koburžanove**. Princ **Aleksander** se ne bo odpovedal bolgarskemu prestolu in bo nasprotoval novemu knezu. Orožje ima dobro, ktero bodo sukali radikalec, in to je — vstaja v **Macedoniji**. Avstrija bi vstaje ne mogla dovoliti, posebno ne v sedanjih razmerah srbskih. Sedanja stranka, ki vlada v Bolgariji, bi se morala razbiti, in prostor je v Sofiji ruskemu kandidatu.

Namestnik nemškega cesarja v **Alzaciji** in **Lorent**, knez **Hohenlohe**, odpotuje v **Gastein**. Kakor poročajo lorenški listi, je to potovanje v zvezi s francosko mobilizacijo. General grof **Berchem** potuje z dvema drugima generaloma po deželi, da pregleduje vtrdbe ob meji.

Francoski radikalni listi še vedno napadajo vlado in ji napovedujejo boj, ako se ne loči od desnice. Vlada bo imela mnoge težave, ako v prihodnjem zasedanju radikalec sprožijo vprašanje kulturnega boja. Vsem strankam ne bodo mogli ustreči. Desnica ne bo mogla odjenjati v cerkvenih vprašanjih, in ministerstvo se bo kolikor mogoče oziralo na njene želje. Zato tudi toliko vpitja proti **Rouvieru** in njegovim ministerskim tovarišem. — Poslanca **Cassagnac** in **Laur** se strastno bijeta s peresi. **Cassagnac** je tirjal, naj **Laur** imenuje vse monar-

histe, ki so z **Boulangerom** sklepali skrivno. **Laur** je imenoval jednega, poslanca **Delafossa**, ki pa trdi v javnem listu, da so očitanja neresnična. — Ker **Déroulède**, častni predsednik zveze francoskih rodoljbov, ruje proti sedanji vladi in se poteguje za **Boulanger**, odpovedali so mu prijateljstvo mnogi prejšnji pristaši. Večina francoskega naroda želi mir in v sedanjih razmerah noče pričeiti vojske z Nemčijo. Ker pa **Déroulède** išče najmanjše priložnosti, da hujska narod proti sosedni državi, odpovedali so mnogi odbori rodoljbov po deželi svojo zvezo z osrednjim odborom v Parizu. — V soboto večer je bil velik tabor v Parizu, šlo se je okoli 6000 ljudi. Revolucijonarji so s krikom provzročili velik nemir. Vse je bežalo iz dvorane, ostali so le najhujši revolucijonarji.

Italijanski ministerski predsednik, **Agostino Depretis**, je umrl pretekli petek. Rodil se je l. 1813. na **Savojskem**. Bil je advokat in že v mladih letih član sardinske zbornice, kjer si je pridobil dobro ime. Ustanovil je časnik „Il Progresso“, ki še sedaj izhaja pod imenom „Diritto“. Kot izvrsten administrator je pokazal veliko spretnost v železničnih zadevah. Vdeležil se je z **Garibaldijem** l. 1860. bojnega izleta na **Sicilijo**, kjer je bil nekaj časa diktator. **Depretis** je bil vladarskega duha in je skušal **Sicilijo** ožje zvezati s sardinsko kraljevino. Prisilil je uradnike, da so prisegli zvestobo kralju **Viktorju Emanuelu** in monarhijski ustavi. Tudi denar, ki se je koval v **Palermu**, nosil je kraljevo podobo. Vsled tega se je sprl z **Garibaldijem**, ki ni hotel, da se **Sicilija** združi s sardinsko kraljevino. L. 1862. je **Ratazzi** poklical **Depretisa** v ministerstvo in mu izročil javna dela. Pred avstrijsko-italijansko vojsko 1866 je vstopil v **Ricasolijev** kabinet in prevzel morнарство. **Depretis** tedaj ni bil srečen, ker je avstrijsko brodogve pri **Visu** slavno zmagoval italijanske morske velikane. **Depretis** je še ostal v ministerstvu kot finančni minister. Ko je odstopilo (1867) **Ricasolijevo** ministerstvo, prevzel je vodstvo leveice v zbornici. 28. marca 1876 mu kralj izroči sestavo novega kabineta, v katerem je kot predsednik vodil finance. Od tega časa je bil **Depretis** s kratkim presledkom vedno v ministerstvu. Razni možje od leveice in desnice menjevali so ministerske stole, **Depretis** se je vedno obdržal kot ministerski predsednik, minister notranjih ali vnanjih zadev. Od l. 1878. je vedno vodil krmilo vlade; 4. aprila 1887 je izročil notranje zadeve **Crispiju**, sam pa je vodil vnanje zadeve. Z avstrijskega stališča moramo **Depretisu** priznati važnost, da je Italijo približal Avstriji. V zadnjem času so se nekoliko poglobili drzni glasovi „Italije irredente“. Sploh je bil **Depretis** previden italijansk državnik in je vedno zagovarjal politiko miru. Italiji je mnogo koristil in še v visoki starosti in bolezni daroval je svoje onemogle moči državnim koristim. Vsi italijanski časniki spoštljivo pišejo o umrlem državniku. Kdo bo njegov naslednik, ni še znano; začasno je prevzel vnanje zadeve znani pentarhist in nasprotnik Avstrije, **Crispi**. Kdorkoli pa prevzame **Depretisovo** mesto kot minister vnanjih zadev, moral bo nadaljevati njegovo politiko in se držati v sedanjih razmerah pogojev, ki so izraženi v pogodbi med Avstrijo, Nemčijo in Italijo.

Razmere med **Turčijo** in **Grško** so se v zadnjem času mnogo zboljšale, ker je turški sultan izpolnil nekatere želje prebivalstva na **Kreti**. Narodno **Krečansko** sebranje je radostno vsprejelo pridobitve, ktere jim je dovolila turška vlada. Kakor se poroča iz **Aten**, pripomogla je mnogo grška vlada, da so se **Krečanske** zadeve mirno končale. Zato je turška vlada tudi hvaležna grški. Turški sultan je podelil grškemu konzulu v **Caneji** visok red in se mu je zahvalil po svojem komisariji. Sultan je tudi poslal svojega tajnika k grškemu poslaniku v **Carigradu**, da se zahvali grški vladi, ker je pomagala pomiriti prebivalce na **Kreti**. Tudi turški zastopnik v **Atenah** se je zahvalil grškemu ministerskemu predsedniku.

Kakor smo že sporočili, boleha **holandski** kralj za nevarno boleznijo. Nevarnost je tem večja,

ker je kralj zelo prileten. On je zadnji potomec slavne rodovine **Oranske** in ima jedno samo hčer. Nemški listi mu že iščejo naslednika. „National Zeitung“ skuša dokazati, da ima v prvi vrsti pravico do prestola velike vojvodine **Luksenburške** vojvoda **Adolf Nassavski**. Nemška vlada ga bo tudi podpirala, ker upa razširiti moč nemške države.

Izvirni dopisi.

Iz Blejske okolice, 30. julija. (Nadvojvoda **Albreht**.) „Slovenec“ je svojim čitateljem že sporočil, da je zadnje dni tekočega tedna v hotelu **Mallnerjevem** na **Bledu** bival **Njegova ces. Visokost Albreht**. — Dne 29. t. m. ob 1/8. uri zjutraj prišel je visoki gost v družbi dveh spremljevalcev, pribočnikov, tudi v **Gorje**. Ko si je našo prekrasno okolico gori do fužin **Kranjske obrtnijske družbe** natanko ogledal, imel je tukajšnji posestnik **Andrej Kobal** nenavadno čast, da je **Njegova ces. Visokost** na svojem priprostem „gorjanščem koleseljni“ po zelo kameniti poti skozi **Podhom** v **Zasp** odpeljal, od koder se je visoka družba peš podala k znanemu šumu naše bistrice **Radolne**.

Vsi smo občudovali zdravo in krepko postavo in res prav vojaško gibčnost slavnega 70letnega vojskovodje. — Omenjeni posestnik pa nikakor ljubezljivosti in prijaznosti „cesarjevega strica“ prehlaliti ne more, ker se je med potom v lepem domačem jeziku z njim pogovarjal — „le da je nektero besedo malo po hrvatsko zategnil“. — Da bi vendar **Njegovo ces. Visokost** previdnost **Božja** v slavo in varnost ljubljene nam Avstrije ohranila še mnogo, mnogo let!

Iz Vinice, 29. julija. Kakor sem Vam že sporočil, blagoslovili smo pri nas dne 24. julija novi križev pot, ki je prava lepota naši farni cerkvi. Zazano že so oznanjali topovi in zvonjenje dan veselja. Jutranjo sv. mašo so služili č. o. **Otokar Aleš** iz Novega mesta, ki so že v soboti opoldne se k nam pripeljali. Glavna slovesnost začela se je ob 9. uri, ko so se pobožni farani v dolgi vrsti vili iz farovža v cerkev, ta dan olepšano s cveticami. Takoj za verniki stopali so mladenčci, noseči v lepi vrsti štirinajst postaj, koje so spremljevale praznično oblečene deklice z venčki na glavi in s svečami v rokah. Za to dolgo vrsto so stopali naš domači g. župnik in z njimi o. **Otokar**, gospod župnik iz **Dragatuša** in gospod župnik iz **Preloke**, za duhovščino je še kar vrelo ljudi obojega spola. Premajhna je naša farna cerkev, da bi sprejela toliko občinstva, kolikor ga je privrelo k izredni svečanosti. Okoli in okoli cerkve so stali ljudje, tiščali k durim, da bi zaslišali vsaj nekoliko lepih besedi iz ust č. o. **franciškana**. Mnogo src je bilo ganjenih in marsikako oko se je solzilo ob lepi pridigi. Po dokončanem govoru blagoslovil se je križev pot, in potem so peli sv. mašo naš velezaslužni gospod župnik, obdani od že omenjenih gospodov sosedov. Ob 1/12. uri je bilo konec svečanosti, ki nam bode ostala vedno v spominu.

Iz Mokronoškega okraja, 30. julija. Nekako tužnim srcem sem prebral poročilo, koje je donášal „Slovenec“ o veliki skupščini družbe sv. **Cirila** in **Metoda**, ki se je bila sošla v **Trstu** 19. t. m. In zakaj? Zato, ker med vdeleževalci ne najdem imena

ima nekaj za predmet, resnice nam razodete, a ona vklanja se tudi veljavnosti nekoga, namreč **Boga**; ne le, da verujemo vse, kar je **Bog** razodel, ampak tudi zato, ker je **On** razodel; našo pritrdbo božji besedi določuje veljavnost **Boga** samega; ne zato, ker resnice nam razodete morda razumemo ali kakorsikoli iz principov naravnega spoznanja izvajamo, imamo jih za prave, ampak edino zaradi tega, ker je **Bog** govoril.

Ta je vera, ktera se čeznaravnemu življenju v nebesih prilaga, ter nas v sedanjem za prihodnje primerno pripravlja in usposoblja. Kakor namreč zveličani v nebesih **Boga** neposredno od obličja do obličja, kakor je v svojem bistvu, gledajo, tako je tudi v tej veri **Bog** sam neposredni predmet. Vsebinsko namreč naši veri je včlovečeni **Bog**, **Jezus Kristus**, a isti **Bog** je tej veri tudi nagibek.

Nadalje: ako nas k veri nihče drug ne nagiblje, nego **Bog**, in za res imamo, karkoli in ker nam je razodel, ne vprašaje, ali razumemo, se s tem činom nekako odrečemo naravnega prava, ktero imamo kot razumna bitja. Pamet ima namreč pra-

vico, vsem stvarjem iskati razloga in le to za pravo pripoznati, kar je za tako dokazala in spoznala. Nič ni pameti bolj bistveno in vrojeno, kakor preiskovanje na vprašanje: zakaj takó? Ker se toraj v veri tega prava odreče in sicer z ozirom na **Boga** in zavolj njega, nekako tudi zasluži, da ji vsled tega čina **Bog** dodeli više spoznanje, namreč čeznaravno.

To čeznaravno spoznanje obstoji v gledanju božjega bitja; princip temu spoznanju je toraj nevstvarjena, večna luč, ki je **Bog** sam; a prav tako nam tudi v veri, ker je njen neposredni početnik in predmet **Jezus Kristus**, pravi **Bog**, sije nevstvarjena, neskončna luč; v **Kristusu** dana nam je bistvena resnica; iz tega pa še bolje sprevidimo primernost vere s čeznaravnim življenjem v nebesih. A ravno zato pa ono spoznanje, ktero se vrši po čisto naravnih zakonih pameti, je čeznaravnemu življenju neprimerno; pamet je sicer tudi luč, ki nam sveti k spoznanju resnice, a ona ni večna, nevstvarjena, ampak od večne luči prižgana, konečna luč, ki toraj kot taka človeku nikdar ne more pri-

svetiti v neskončne skrivnosti notranjega življenja v trojedinem Bogu.

Slednjič povdarjati nam je še jeden bistven znak naše vere. Ne le, da verujemo Bogu, ampak tudi v **Boga**; majhen ta predlog je v našem vprašanju visoko pomenljiv. Predlog „v“ s tožilnikom znači težnjo po kakem smotru; v **Boga** verovati pomenja toraj ne le vse za resnično imeti, kar nam je razodel in sicer za-to, ker nam je **On** razodel, ampak tako za res imeti, da ob enem stavljamo v **Boga** zadnji smoter teženj ali hrepenenja; vera je toraj popolno vdanje Bogu, ed ktereга pričakujemo pravo srečo in zveličanje. Ker se pa težnja po smotru godi le s hotenjem, obsega po tem takem vera naša ne le pamet, ampak tudi voljo, a ker je nadalje volja početek vsem našim dejanjem, vravnjuje vera vsa naša dejanja, celo življenje na **Boga** kot na zadnji nam cilj. Vera zasega vse moči, dušne in telesne, zavladuje celega človeka, je nekako človek sam.

(Konec prih.)

kakega gospoda, ki bi ga bila tje odposlala bratovska podružnica v Mokronogu. Pač se je ona lansko leto tudi tu ustanovila po prizadevanji tedanjega g. sodnika Dr. Škofica in umrlega gosp. župnika Ant. Zorca ter drugih gospodov — toda po odhodu g. sodnika, ter s smrtjo g. župnika, zdi se mi, kakor bi hotela oditi, zaspiti tudi podružnica sv. Cirila in Metoda. Vsaj do zdaj še ne kaže nobenega življenja, ker se celó letnina za letos ni pobirala.

Gospoda! res velika je zguba, ki nas je zadela z odhodom g. Škofica in s smrtjo g. župnika — toda podružnice vendar ne smemo pustiti propasti. Vsaj je tudi sedanjí g. sodnik vrlí narodnjak, obče priljubljen mož, ki bođe gotovo z veseljem deloval pri družbi. Toraj na noge, da ne zaspi otroče v povojih!

Ker sem že omenil prerano umrlega g. župnika Ant. Zorca, naj pristavim o njem še par besedi, to tem bolj, ker nisem o njem v Vašem listu nič družega bral, nego le kratko naznanilo smrti, in pa zahvalo za vdeležitev pri pogrebu.

Bil je ranjki čvrst na duhu in telesu. Vstrajen, nevtrudljiv delavec v cerkvi — ga tudi zunaj cerkve ni manjkalo nikjer, kjerkoli je šlo za kako dobro, obče koristno reč. S svojim prijaznim obnašanjem in prirojenim humorjem pridobil si je srce vsakega, kdor ga je le poznal. V družbi bilo je nekako mrtvo, če g. Antona ni bilo zraven, nastalo pa je precej živahno, da se je le on prikazal; vsaj v družbi g. Antona je bil človek vesel, če bi bil tudi „na pol mrtv“. Vsaj je pa tudi imel pripravljen cel repertorij anekdot, s kterimi je družbo kratkočasil; posebno, če je pripovedoval dogodke iz svojega življenja, ni bilo smeha ne konca ne kraja!

O prostem času bavil se je po zimi z lovom, drugače pa s poljedelstvom. Bil je posebno v poljedelstvu izkušenec, da malo takih, kar je pokazal tudi v Mokronogu, kjer je polje in vinograde zdatno zboljšal.

A ravno to dvoje — lov in ekonomija — bilo je tudi vzrok njegove prerane smrti. O puška, ti nesrečna puška, ti si blagemu g. Antonu vcepila prvo kal njegove bolezni! Da se nisi ti tako nesrečno sprožila, da nisi ti njemu noge pokvarila — mi bi morda še zdaj imeli v svoji sredi preblagega gospoda!*) Kajti odkar mu je bila noga popolnoma pohabljena — imel je na celem stopalu le eno samo živo žilo, vse druge so mu bile ali prestreljene, ali pa so se mu morale prerezati — tudi ni imel več trdnega zdravja. Sicer je znal on svoje bolečine voljno prenašati in dobro prikrivati, a svojim prijateljem je vendar večkrat potožil, koliko mu je trpeti. Če se je napravljalo k hudemu vremenu, hotelo mu je noge raztrgati. A vkljub tej bolezni bil je vendar, rekel bi, vzor dobrega gospodarja. Ako je bila družina na polji, bil je pri njej; če so delali v vinogradih, bil je tudi on vedno zraven. Pri tem ga je parkrat vjel hud nalive — in on se je močno prehladil. In ravno to prehlajenje doneslo mu je smrtni vdarec. Že nekaj tednov ni bil več tako vesel, kakor poprej, kar je vsekakor naznanjevalo bolezen. Teden pred smrtjo šel je k delavcem v vinograd — tam oslabi, in morali so ga odpeljati proti domu. Teden pozneje — na godovni dan — tožil mi je, kako zelo je bolan; a ker je znal dobro prikrivati svojo boleost, smo se vendar zbrani gostje, nič hudega sluteč, veselo poslovlili od njega. Drugi dan proti večeru obiščeta ga gg. s Trebelnega, kterima je bitko tožil svojo bolezen. Rekel je, da se mu dozdeva, da se mu je vnela prsna mrena, kar je sklepal iz tega, da mu provzročuje velike bolečine v prsih, ako kaj kislega povžije. Tovariša mu svetujeta, naj se poda v posteljo, ter se poslovita od njega, popustivši ga na klopici pred farovžem sedečega. Kmalo potem ga napade slabost — poda se v posteljo — in to za zmiraj, ker ob 10. uri izdihne svojo blago dušo.

Dragi gospod Anton! prehitro, nenadoma si nas zapustil! Pa Bog je tako sklenil. Mi Te bomo zelo pogrešali, a pozabili Te ne bomo, posebno ne v vsakdanjem „Memento“. Ti pa počivaj v miru, in sveti naj Ti večna luč!

Iz Ptujja, 31. julija. (Naš novi okrajni zastop) sestavljen je iz sledečih skupin: Skupino velikega posestva zastopajo gg.: Miha Brenčič, posestnik v Ragsnici, o. Benko Hertiš, minoritski gvardijan v Ptujju, dr. Jurtela, odvetnik v Ptujju, Franc Kosér, gostilničar pri sv. Lovrencu v Slov.

Goricah, Tomaž Mikl, krčmar in trgovec pri Sv. Marjeti, Anton Kovačič, posestnik, Franc Urbas, posestnik pri Sv. Lovrencu na Dravskem Polji, Ferd. Raisp, grajski oskrbnik v Ptujju, Martin Rodošek, gostilničar v Skorbi (Scorba), Andrej Vodusek, župnik v Leskovecu.

Iz trgovinske in obrtnijske skupine voljeni so gg.: Josip Ornig, pek; Josip Kolenc, trgovec; Jos. Kazimir, trgovec; V. Švab, trgovec; Josip Fürst, vinski trgovec; Simon Hurter, izdelovalec likerjev; Fr. Kaiser, veliki vinski trgovec; R. Sadnik, trgovec; Franc Vidmar, izdelovalec likerjev; dr. H. Mihelič, odvetnik, vsi v Ptujju.

Za mesta in trge so voljeni gospodje: G. Muršec, hišni posestnik; dr. Kleinsasser, c. kr. okrajni zdravnik; Viktor Schulfink, trgovec; Hans Tschannet, gimn. ravnatelj; dr. vit. pl. Fichtenau, odvetnik; dr. Jos. Parc, c. kr. okrajne sodnije pristav; Karol Kašper, trgovec, vsi iz Ptujja. Martin Kranjec in M. Topolovec, posestnika pri Novi Štifi.

Iz kmetjskih občin so voljeni gg.: Martin Greif, posestnik; Jurij Lah, posestnik iz Pongercer (Pongercen), Jurij Strah, posestnik iz Hvalincev, Ivan Vidovič, posestnik iz Pervencev, Alojzij Čeh, posestnik iz Ločič, Jos. Domiter, posestnik iz Vurberga, Jakob Juric, posestnik iz Št. Lorenca, Andrej Šlamberger; Andrej Jurca, trgovec iz Ptujja; dr. Jakob Ploj, odvetnik iz Ptujja.

Ustanovna seja je bila dne 28. julija in so bili voljeni za načelnika gosp. dr. Jurtela, odvetnik v Ptujju, za namestnika pa č. g. o. Benko Hertiš, gvardijan minoritov v Ptujju. V okrajni zastop pa: iz velikoposestva g. Ferd. Raisp iz Ptujja; za trge in mesta g. Martin Kranjec iz Nove Štife; za trgovino in obrt g. Franc Kaiser, trgovec iz Ptujja; iz kmečkih občin pa g. Anton Greif. Plenum zastopata g. Andrej Jurca in o. Hertiš.

Kakor znano, imamo v tem okrajnem zastopu Slovenci prvo in veljavno besedo in se nadjamo tudi uspešnega delovanja.

Iz Celja, 27. julija. (Železnica Šoštanj-Velenje.) Okrajni zastop je imel včeraj sejo, ktere so se tudi moške železničnega odseka vdeležili. Sklenili so, da se skliče dne 6. avgusta veliki shod Celjskega okrajnega zastopa, kteremu se bođe potem predlagalo: Ker se za to železnico potrebni svet, kolikor ga je v mejah Celjske mestne občine, zahteva po 500 gl. za oral, oni, kar ga leži pa po drugih občinah, naj bi se pa dal zastonj in ker je prvega blizo sedem oralov, drugega pa 52 oralov razdeljenega po 45 občinah, se predlaga, da se za odkup tega sveta dovoli svota 40.000 gold. (štiridesettisoč), ki se bo izplačala lastnikom te zemlje tistega dne, kedar se bo odprla železnica, če se bo le-ta najkasneje do 1. maja 1889 izročila prometu. Denar se bo vzel na posodo na petdesetletno neodpovedno annuciteto. Vsled tega bo treba okrajne doklade nekoliko povišati, in sicer za 1½%. Nova lokalna železnica prvih dvajset let ne bo nobenih okrajnih doklad plačevala.

Domače novice.

(Pobožnost „poreijunkule“) privabila je tudi letos veliko vernega ljudstva v Ljubljano od blizo in daleč. Vsi č. gg. spovedniki so imeli veliko opravila zlasti oni v cerkvi oo. frančiškanov. Bog blagoslôvi! H krati smo imeli danes tako zvani čebuljni somenj. Nanesli so z dežele toliko tega blaga, da je letos čebulja bila skoraj zastonj — celi venci (t. j. 5 do 6 debelih čebulj) dobivali so se po dva krajcarja.

(Vseh čeških gostov), ki se pripeljejo v Ljubljano dne 8. t. m., bođe 469. Nadejamo se, da jih bođe Ljubljana vsprejela dostojno in zato že danes apelujemo na narodno občinstvo Ljubljansko, naj dejansko pokaže, da mu vzajemnost slovanska ni tuj pojem. — Ker po gostilnicah ni prostora za vse došle goste, potrebovalo se bođe mnogo privatnih stanovanj. Oni, ki bi hoteli jedno ali več postelj za dneve 8., 9., 10. in 11. t. m. odstopiti brezplačno ali pa proti primernej odškodnini, prosimo, naj blagovolé to prijaviti v pisarni banke „Slavije“ ali pa odvetnika dr. Ivana Tavčarja, in sicer kar najpreje mogoče.

(Nesreča.) Včeraj krog 6. ure popoldne peljal se je prečast. g. o. Angelik Hribar, ko je bil odpridigoval in pri Večernicah orgljaj, v Šiško obhajati; pri „Slonu“ splasi se konj in z vozom dirja do protestantske cerkve, kjer se zvrne. Č. g. o. Angelik si je le kito nad členkom pretegnil in upati je, da bođe v kakih treh tednih zopet ozdravel. Srčno želimo!

(Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo popoldne 7. t. m. koncert na Kozlerjevem vrtu; čisti dohodek je namenjen po toči poškodovanim Dolenjcem.

(Vabilo k pevski veselici) združeni s kegljanjem na dobitke, katero priredi „Litijsko pevsko društvo“ v nedeljo dne 7. avgusta t. l. na korist po toči poškodovanim posestnikom Litijskega okraja v prostorih g. Oblakove gostilne v Litiji. Spored: 1. Förster: „Pjevajmo“, moški zbor. — 2. Ipavec: „Slovanska pesen“, moški zbor z bariton- in tenor-solo. — 3. Gregorčič: „O nevihti“, deklamacija. — 4. Zajic: „Živila Hrvatska“, moški zbor. — 5. Volarič: „Slovenca dom“, moški zbor. — 6. Razdelitev dobitke za kegljanje. — 7. Čveterospjev. — 8. Stoss: „Na ples“, moški zbor. — 9. Jurčič: „Slovenski junak“, deklamacija. — 10. Hribar: „Brambovska“, moški zbor. — 11. Nedved: „Pozdrav gorenjskej“, moški zbor z bariton-solo. — 12. Pražna obleka“, komičen prizor. — 13. Mašek: „Za Hrvate“, moški zbor. — Začetek veselice točno ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za osebo 30 kr., nadplače sprejemale se bođe hvaležno. — Kegljanje na dobitke prične se v nedeljo 31. julija in konča v dan veselice točno ob 7. uri zvečer. Serija treh lučajev velja 10 kr., tri serije skupaj 20 kr. Z ozirom na spored, sestavljen iz čisto novih točk, kakor tudi z ozirom na blagi namen veselice, vabi častito občinstvo k prav mnogobrojni vdeležbi najljubnejše pevski odbor.

(V Kamniškem okraji) so razpisane naslednje učiteljske službe: 1. Na dvorazrednici v Dobu nadučiteljska služba, 500 gld. plače, 50 gld. doklade in prosto stanovanje. 2. Na isti šoli druga učiteljska služba, 400 gld. plače in jedna soba za stanovanje (za učiteljico ali tudi za učitelja). 3. Na dekliški šoli v Kamniku služba učiteljice, 450 gld. plače. Prošnjo naj se pošljejo do 15. avgusta c. kr. okr. šol. svetu v Kamniku.

(Učiteljske spremembe na Kranjskem.) Gosp. Maks Ivanetič, učitelj, prišedši iz Bosne, gré v Drago v Kočevskem okraji. G. Jernej Pirnat, učitelj v Prečini, je prestavljen v Preloko, in gosp. Leopold Pegan, učitelj v Preloki, pa v Prečino. G. Fr. Peruci, nadučitelj na Vačah, je vpo-kojen, in na njegovo mesto v Vače pride g. Jernej Kimovec, nadučitelj v Loškem Potoku (ki je bil namenjen v Moravče). G. Lovro Letnar, učitelj v Dobu, pride za nadučitelja v Moravče. Gosp. Fr. Gärtner, učitelj v Sorci, je za trdno postavljen.

(Na Vrhnikih) je bil gosp. Alojzij Krajgher jednoglasno imenovan kandidatom za deželni zbor. Predsedoval je slučajno navzoči deželni poslanec g. Hinko Kavčič, vdeležilo se je okoli šestdeset Vrhniških volilcev.

(Hudournike) urejevali bodo tudi po Vipavskem. Poljedeljski minister grof Falkenhayn naročil je gozdarskemu nadzorniškemu komisarju Skovronskemu, da naj izdela potrebne načrte za urejevanje hudournikov Bela, Močilnik in Pasjirep.

(Nemški „Schulverein“) je daroval zasebni šoli v Medvodah podporo. Kakor čujemo, obiskovalo je šolo v minulem šolskem letu osem deklic.

(Med Slatinskimi gosti) sta tudi dva jako odlična Srba: bivša ministra Garašanin in Franasović.

(Strela je ubila) v Hrastju Šenčurske fare minulo soboto popoldne 17 let staro dekle, ki je plela na njivi. Kar hitro se je k hudi uri napravilo, in ko je začelo deževati ter je bilo treba misliti na kako podstrešje, se zablika — in bilo je po njej. Prišla je bila ravno neka druga plevica na njivo — ko vidi nesrečo, zbeži, vsa preplašena v vas klicat ljudi, kteri potem že mrliča odnesó domú.

(Veliki zvonik) Graške nove cerkve Jezusovega Srca bliža se svojemu vrhu in je strehe že dve tretjini dozidane. Slog je, kakor znano, gotsk. V teku tega meseca postavili bodo križ nanj.

(Luna bo mrknila) jutri, 3. avgusta, deloma od ½9. do 11. ure ponoči. Dve petini lune bođete otemneli.

(Umirovljen je) deželne sodnije svetovalec g. Samuel pl. Wurzbach na Dunaji.

*) Takrat je ranjki služboval v Doberniču.

(Ris), ki po Solčavski planini gospodari, še vedno živi. Pomoril je že 69 ovac. Dne 3. avgusta napravi se nanj velik lov z gonjači in mu mislijo do živega priti.

(Svota), ki jo je Zalewski izneveril, ne znaša 150.000 gl. — kajti že do sedaj našli so pri njem in njegovih ljudeh nekaj nad 158.000 gld. — temveč zdatno več. Pravijo, da ne bo dosti ali pa nič manjkalo do 300.000 gld. O drugi polovici tega denarja se sodi, da ga je Zalewski kam spravil in ga bo po prestani kazni polagoma vžival. Te dni spremili ga bodo iz Amerike na Dunaj. Pravijo, da bo državo veljalo njegovo preganjanje 40.000 gold.

(Iz začasne določbe o pristojbinah za porabo državnih telefonskih naprav), ktero je izdalo te dni kupčijsko ministerstvo, posnamemo, da država smatra telefon kot popolnitev brzojava, toraj za svoj monopol, kateri daje na razpolago občinstvu pod temi pogoji: 1. Naročnikom, ki želijo imeti lastno postajo (govorilnico), je treba plačati: a) stavbene pristojbine enkrat za vselej za 500 metrov dolgo telefonsko omrežje 50 gld. in za daljnih vsakih 100 metrov 10 gld. več; b) za aparate (postajne pristojbine) vsako leto 30 gld.; c) za telefonsko oddajanje ali sprejemanje brzojavk (posredovalne pristojbine) po 5 kr.; d) za omogočenje občejanja po telefonu z drugimi naročniki (zvezovalne pristojbine) 20 gld. na leto. Ako obstoji telefonska postaja le za pol leta, se računijo pristojbine pod b) in d) le za polovico; ako je pa telefonska postaja na kolodvoru, v hotelu ali kakem zavodu, kjer sme vsakdo govoriti po telefonu, komur dotični lastnik dovoli, pa se računijo pristojbine pod b) in d) v dvojnem znesku. 2. Pristojbine v državnih javnih govorilnicah za lokalni promet znašajo 20 kr. za pet minut. C. kr. brzojavni urad v vsakem mestu bo ob enem osrednji telefonski urad, ta bo združeval naročnike enega z drugim in nadzoroval vso telefonsko službo.

Razne reči.

— Vojaška večerja je sicer še precej daleč na tujem, vendar pa se bliža z vedno večjimi koraki našim vojašnicam. Kakor znano, se je že v poslednjih delegacijah sprejela resolucija, da morajo vojaki po vojašnicah tudi večerjo dobiti, ki bo kaj zalegla. Sedaj so se menda začele priprave na sastavo vojnega budžeta za bodoče leto, in s tistimi vred pa razprave v vojnem ministerstvu zaradi vojaške večerje. Cvrlo se vojakom menda ne bo, kajti za 4 krajcarje na moža se ne dobi, kdo vé, koliko; prepričani pa smo, da bodo kmečki nerazvajeni fantje tudi take večerje veseli, kakoršno jim bo namreč za 4 kr. mogoče napraviti. Če vzamemo na kompanijo po 60 mož a 4 kr., to znaša 2 gold. 40 kr. Za ta denar dá mesar že precej lep kos priklade za kak bolj reven golaš s krompirjem. Krompir ni drag in se ga za 40 kr. prav veliko dobi. Spretno roke kuharjeve napravile bodo iz tega dostikrat zdatno okusnejšo in tečnejšo večerjo, kakor pa so jo Janezu mati doma na mizo nosili. Za vso stalno armado, to je samo za moštvo, veljala bo ta večerja na leto 3.650.000 goldinarjev. To pa še ni vse. Rezervisti, ki vsako leto k vjam prihajajo, imajo tudi jako zdrav želodec, če prav bo med temi že mnogo takih, ki bodo večerjo drage volje kakemu še aktivnemu vojaku prepuščali, sami pa šli v gostilno nad golaš. Toda prezirati jih zaradi tega vendar-le ne smemo, in s temi vred veljala bo večerja nekaj nad štiri milijone vsako leto. Pri tolišnjem budžetu, kakor ga ima naša država vsako leto na dnevnem redu, so štirje milijoni malenkost, če pomislimo, za kako veliko potrebo da so se dovolili. Ne bo je matere v celi državi, da ne bi po tihem blagoslavljala poslancev, ki bodo te štiri milijone dovolili, kedar bo slišala, da se sedaj pri vojakihi sinu nič več tako hudo ne godi, odkar ima trikrat jesti na dan. Zjutraj namreč že na vse zgodaj prežganko, opoludne juho, meso s kako prikuho, zvečer pa večerjo.

Telegrami.

Sofija, 2. avgusta. Načevič ni poslal še nobenega poročila. Prebivalstvo po deželi je mirno in komaj pričakuje prihoda princa Koburskega.

Monakovo, 2. avgusta. Avstrijski cesar prišel je danes zjutraj; vsprejeli so ga princ-regent in princ Leopold s soprogo. Jutri odpotuje dalje v Tegernsee in Kreuth.

Pariz, 2. avgusta. Priče Ferryjeve in Boulangerove so priznale potrebo dvoboja.

Rim, 2. avgusta. „Reforma“ piše, da se notranja in vnanja politika ne bo premenila vsled smrti Depretisove. — Mestni zastop je dovolil sto tisoč frankov za spomenik Depretisa v Rimu.

Umrli so:

30. julija. Jožef Osredkar, delavčev sin, 3½ mes., Poljske ulice št. 16, božjast.

31. julija. Alojz Gril, kondukterjev sin, 13 mes., Kravja dolina št. 2, Variola. — Lorene Perdan, posestnik, 57 let, Kladezne ulice št. 24, otrpnjenje čreves. — Marija Boskovic, črevljarjeva hči, 3 leta, Poljanska cesta št. 18, jetika.

V bolnišnici:

30. julija. Helena Koren, dekla, 28 let, oslabljenje moči. — Katra Buch, gostija, 80 let, Marasmus.

Tujci.

31. julija.

Pri **Matiču:** A. Hamilton, zasebnik, iz Škotske. — Ernst in Anholzer, trgovca, z Dunaja. — Jožef pl. Vest, poročnik, iz Češkega. — Jožef Sirec, zasebnik, z soprogo, iz Št. Jurja. — Miha Urbančič, državni nadpravdnik, iz Trsta. — Dr. Alfred Pfeifer, finančni svetnik, iz Trsta. — Fritsch in Fanchi, zasebnika, z družinama, iz Trsta.

Pri **Stonu:** J. Paradeiser, ministerijalni uradnik, z soprogo, z Dunaja. — Eisler, trgovec, z Dunaja. — Hermann Kraft, trgovec, iz Nemčije. — S. Weiss, trgovec, iz Budimpešte. — V. Woschnagg, tovarnar, iz Koroškega. — Weislein, pl. Angermayer, Slokovich, Keller, Schebath, Legat in Santi, zasebniki, iz Trsta. — Janez Bosci, zdravnik, iz Pulja. — A. Bratina, posestnik, iz Podbrda. — M. Sterk, posestnik, z soprogo, iz Postojne.

Pri **Bavarskem dvoru:** Janez Zekoll, trgovec, z Dunaja. — Kladič in Brankič, dijaka, iz Zagreba. — Matilda Sormann, zasebnica, iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru:** Vine. Dobry, zasebnik, iz Rima. — Herman Schmidt, vladni svetovalec, z soprogo, iz Vratislave. — Jožef Hladik, profesor, iz Brna. — A. Reitharek, oskrbnik tovarne, iz Kostela. — Eliza Maizel, zasebnica, iz Koroškega. — Globočnik in Einspieler, zasebnika, iz Kranja. — Janez Schwarz, učitelj, iz Notranjskega. — Prašnikar, Jelene in Virant, posestniki, iz Vel. Laš. — Janez Jelene, trgovec, iz Tržiča. — Janez Sartori, jurist, iz Ljubljane. — Abram in Reinhold, zasebnika, iz Trsta. — Dr. Kellner, zasebnik, iz Gorice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	738.52	+23.6	brevz.	jasno	
12. u. pop.	737.08	+31.8	sl. jzap.	sk. jasno	0.00
9. u. zveč.	737.65	+24.4	sl. zap.	d. oblačno	

Jasno in vroče, popoldne je bilo na severu oblačno. Srednja temperatura 26.5° C., za 6.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 60 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 85 „
4% avstr. ziata renta, davka prosta	112 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 50 „
Akcije avstr.-ogerske banke	882 „ — „
Kreditne akcije	282 „ 80 „
London	125 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 93 „
Ces. cekini	5 „ 91 „
Nemške marke	61 „ 45 „

Vožnji red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 918 po noči	št. 1714 zjutraj	št. 1716 popoldne	št. 1712 zvečer
Ljubljana j. k.		6:35	11:40	6:25
Ljubljana R. k.		6:39	11:45	6:29
Vižmarje		6:48	11:55	6:38
Medvode		6:59	12: 7	6:49
Loka		7:12	12:21	7: 2
Kranj		7:26	12:37	7:16
Podnart		7:45	12:56	7:33
Radovljica		8: 2	1:14	7:50
Lesce		8:11	1:24	7:58
Javornik		8:29	1:46	8:15
Jesenice		8:39	1:57	8:23
Dovje		8:56	2:18	8:40
Kranjska gora		9:21	2:48	9:04
Rateče-Bela Peč		9:37	3: 3	9:18
Trbiž		9:55	3:20	9:33
Trbiž	št. 904	št. 916	št. 902	
Trbiž	3:58	11:07	3:41	
Thörl-Maglern	4:11		3:55	
Podkloster	4:25	11:27	4:11	
Fürnitz	4:41		4:27	
Toplice Beljak (ostaj.)	4:48		4:35	
Beljak drž. ž. (ostaj.)	4:54		4:46	
Beljak j. k.	4:58	11:50	4:50	
	zjutraj	popoldne	popoldne	zvečer

Iz Beljaka v Ljubljano.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 915 popoldne	št. 903 popoldne	št. 957 popoldne	št. 917 zvečer
Beljak j. k.	11:51	4:42	5:08	10:45
Beljak drž. ž. (ostaj.)	11:56		5:14	10:58
Toplice Beljak (ostaj.)	12:02		5:20	11:05
Fürnitz	12:10		5:30	11:20
Podkloster	12:24	5: 7	5:50	11:49
Thörl-Maglern	12:36		6:03	11:10
Trbiž	12:48	5:26	6:16	12:30
Trbiž	št. 1711	št. 1713	št. 1715	
Trbiž	4:—	6:20	1:10	
Rateče-Weissenfels	4:16	6:36	1:30	
Kranjska gora	4:30	6:49	1:46	
Dovje	4:56	7:14	2:19	
Jesenice	5:16	7:34	2:42	
Javornik	5:22	7:40	2:49	
Lesce	5:44	8:07	3:16	
Radovljica	5:50	8:14	3:23	
Podnart	6:08	8:36	3:43	
Kranj	6:27	8:56	4:03	
Loka	6:44	9:13	4:20	
Medvode	7:—	9:28	4:34	
Vižmarje	7:12	9:41	4:46	
Ljubljana R. k.	7:21	9:50	4:55	
Ljubljana j. k.	7:25	9:55	5:—	
	zjutraj	zvečer	popoldne	

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

Andree, Allgemeiner Hand-Atlas in 120 Karten-seiten mit vollständigem Namenverzeichnis. 2. Auflage. 12 zvezkov a gld. 1.24
Causette, Manresa für Priester. Ausführliche Exercentienvorträge. 2 zvezka . gld. 4.03
Deharbe's Katholischer Katechismus für Kinder in catechetischer Lehrweise erklärt gld. 3.35
Hartmann, Repertorium Rituum. Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritualvorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage gld. 7.44
Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis. Editio altera gld. 4.34
Schepers, Alfons M. von Liguori in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchenlehrer gld. —.62
Schott, Die Wunder von Lourdes. 18 zvezkov a gld. —.25

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi. Srčen pozdrav!

(41)

Anton Krašovic,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa **izkušeni Živinski prah** (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobredelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto **lekarna Trnkóczy,** zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Málenčev sirup,

koji se z parom zgoščuje in kuha, je popolnoma čist, ter se izdeluje iz najlepših, duhlečih kranjskih górskih málenec. Ta sok se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga hrani v steklenicah, ležečih na hladnem. Prodaja se v stekl. po 1 kilogr. 80 kr. — 10 stekl. 7.50 gl. Manjša steklenica velja 40 kr. Naročuje se v lekarni Plecoli-jevi na Dunajski cesti v Ljubljani, in se z obratno pošto točno in vestno razpošilja proti povzetji ali predplačilu zneska. (5)